

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/184/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421201537
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8421201537.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcov: C. J., L.. XX.XX.XXXX, J. Y. XX, XXX XX L., 2/ S. J., L.. XX.XX.XXXX, J. Y. XX, XXX XX L., obaja právne zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: TELERVIS PLUS a. s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpenému STRELÁK & Partners, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52 451 747 o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.504,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ sumu 540,- eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcom 1/ a 2/ p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1/ a 2/ žalobou doručenu Okresnému súdu Kežmarok dňa 27.08.2021 žiadali, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.504,- eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnili tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok, pod sp. zn. XC/XXX/XXXX o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok boli úspešní, pretože rozsudkom č. k. XC/XXX/XXXX-XXX, zo dňa 05.03.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 16.05.2020, bolo ich žalobe vyhovené, nakoľko súd určil, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXX XXXX uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 25.01.2014, je bez úrokov a bez poplatkov a zároveň určil, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXX XXXX zo dňa 25.01.2014 v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18 % z istiny“ a zmluvná podmienka v bode 2.2 v znení: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 327,60 eur, a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 109,20 eur“ sú neprijateľné. Poukazujúc na § 3 ods. 5, tretia veta a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v žalobe tvrdili, že ako spotrebiteľa si uplatňujú primerané finančné zadosťučinenie za porušenie ich spotrebiteľských práv, ktoré boli nútení brániť v pôvodnom konaní. Zdôraznili, že primerané finančné zadosťučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol na súde úspešný. Tvrdiac, že slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý mali za to, že výška primeraného finančného

zadosťučinenia nemôže mať len symbolický význam, pretože primerané finančné zadosťučinenie len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným, ani spravodlivým. Podľa nich na rozdiel od iných inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, pri inštitúte primeraného finančného zadosťučinenia je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len jeho priznaním v takej výške, aby malo nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby malo tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka, je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť a pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva s tendenciou zvyšovania primeraného finančného zadosťučinenia pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. Zdôraznili, že žalovaný nielenže v zmluve používal neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa, keďže predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, čiže zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva. Hypotéza právnej normy je podľa nich splnená, pretože sú spotrebiteľmi, ktorí úspešne uplatnili porušenie svojich práv na súde, a preto požadujú primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1.504,- eur, čo zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na ich úkor bezdôvodne obohatil o sumu 304,- eur a za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku požadujú sumu 600,- eur, t. j. 1.200,- eur za dve neprijateľné zmluvné podmienky. Rozsah porušenia spotrebiteľského práva je definovaný rozsudkom a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobcovia označili a predložili rozsudok Okresného súdu T. č. k. XC/XXX/XXXX-XXX zo dňa 05.03.2020.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 08.09.2021 nesúhlasil s argumentmi žalobcov a mal za to, že žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia im nevznikla. Podľa neho primerané finančné zadosťučinenie by malo ujmu primerane kompenzovať, nie nahrádzať. Súd je povinný vyhodnotiť všetky okolnosti prípadu a stanoviť výšku finančného zadosťučinenia tak, aby spĺňala predpoklad primeranosti. Zdôvodnenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia považoval za neakceptovateľné a nedôvodné, pretože je neprípustné, aby žalobcovia stanovovali akúsi cenu jednej neprijateľnej podmienky na úroveň 600,- eur a žiadali, aby sa súd v rámci svojej úvahy jednoducho stotožnil s takto paušalizovanou výškou primeraného finančného zadosťučinenia. Poukázal na to, že zákon neprijateľnosť podmienok dostatočne sankcionuje ich neplatnosťou, resp. bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Ďalej uviedol, že neprijateľné zmluvné podmienky v praxi ani pri súdnom vymáhaní už neaplikuje a od žalovaných dlžníkov požaduje len zaplatenie poskytnutej istiny, resp. oprávnených nárokov vyplývajúcich z platnej legislatívy Slovenskej republiky. Vzhľadom na vyššie uvedené, požadovaná výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je dôvodná, je neprimerane vysoká, neadekvátne, a preto žiadal žalobu zamietnuť. V prípade, ak by súd mal za to, že žaloba je čo do samotného nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia dôvodná, žiadal, aby prihliadol na všetky okolnosti a priznal žalobcom primerané finančné zadosťučinenia v primeranej výške (zásadne nižšej ako požadujú).

5. Žalobcovia v písomnom vyjadrení zo dňa 18.10.2021 k vyjadreniu žalovaného opätovne poukázali na všetky nimi uvádzané tvrdenia v už podanej žalobe, na ktorých v celom rozsahu zotrvali, pričom zdôraznili, že určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti, resp. neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je možné považovať za satisfakciu, nakoľko ide o zákonný následok majúci základ v primárnom právnom vzťahu, ktorý zavinením žalovaného nebol perfektný a bol spôsobilý privodiť im ako spotrebiteľom ujmu. K charakteru, zmyslu a účelu inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia poukázali na rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 2Co/137/2016-71 zo dňa 24.06.2017. Aj naďalej zotrvali na primeranosti žiadanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré je potrebné nevnímať ako kompenzáciu ale ako poskytnutú satisfakciu. V tomto smere poukázali na rozsiahlu rozhodovaciu prax Krajského súdu

Prešov a Najvyššieho súdu SR, ktoré svojimi rozhodnutiami priznali primerané finančné zadostučinenia v takej výške, ktorú nemožno považovať len za symbolickú.

6. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 29.04.2022, na ktoré sa nedostavil žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorí neúčast' na pojednávaní súdu ospravedlnili s odvolaním sa na zásadu hospodárnosti a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Neúčast' žalobcov na pojednávaní ospravedlnil ich právny zástupca. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcov, žalovaného a jeho právneho zástupcu.

7. Žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní súdu zotrvali na podanej žalobe. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo /127/2017, zo dňa 30.1.2019 uviedli, že nie je potrebné, aby preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy, zdôraznili však, že išlo o reálnu hrozbu ujmy majetkového charakteru, pretože ako spotrebitelia museli vyvinúť aktivitu a podať voči žalovanému žalobu a brániť sa aktívne voči nemu v pôvodnom súdnom konaní. Ak by úspešní v pôvodnom konaní neboli, žalovaný by od nich žiadal nezákonné úroky a poplatky, na ktoré nemal nárok. Na základe týchto dôvodov ako aj argumentácie obsiahnutej v žalobe žiadali, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a priznal im náhradu trov konania.

8. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcami, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalobcovia poukazujú na pôvodné súdne konanie a rozhodnutie a tvrdiac, že v predmetnom konaní úspešne na súde uplatnili porušenie svojho práva majú za to, že sú naplnené zákonné podmienky pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pričom výšku požadovaného zadostučinenia vyvodzujú z výšky bezdôvodného obohatenia v sume 304,- eur a za neprijateľné podmienky požadujú sumu 1.200,- eur.

10. Z rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. XC/XXX/XXXX-XXX zo dňa 05.03.2020 súd zistil, že žalobcovia sa žalobou podanou na Okresnom súde Kežmarok dňa 14.10.2015 domáhali, aby súd určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXX XXXX zo dňa 25. 01. 2014 je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež žiadali určiť, že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 52014 0259, z 25. 01. 2014 v bode 2.2. v znení: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 327,60 eur a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 109,20 eur“, je neprijateľná. Za neprijateľnú podmienku považovali aj to, že „za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18 % z istiny. Súd ich žalobe vyhovel, pretože mal preukázané, že na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaný poskytol žalobcom spotrebiteľský úver vo výške 800,- eur, ktorý mali vrátiť o sumu zvýšenú o 304,- eur a zaplatiť celkovo 1.104,- eur. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcov, že zmluva neobsahuje náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 písm. f), i), j) a k) zákona o spotrebiteľských, preto určil úver za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň uviedol, že zmluvné podmienky týkajúce sa servisného poplatku a využívania domáceho servisu sú s poukazom na ustálenú judikatúru neprijateľné. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.05.2020.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predložené dôkazy má súd za to, že žaloba žalobcov je v celom rozsahu dôvodná čo do základu, nie však do uplatnenej výšky. Žalobcom vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie, ktoré im súd priznal v primeranej výške.

13. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcov opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predpokladmi pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a zároveň úspešný uplatnený nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa zákona č. 250/2007 Z. z., ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a prípade iných predpisov.

14. Predloženým rozsudkom Okresného súdu T. žalobcovia preukázali, že v pôvodnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. XC/XXX/XXXX úspešne uplatnili porušenie práva, keď preukázali, že žalovaný, ktorý pripravil formulár úverovej zmluvy porušil povinnosti ustanovené mu zákonom o spotrebiteľských úveroch, pretože požadoval od žalobcov ako spotrebiteľov vyššiu sumu oproti tej, na ktorú mal zákonný nárok. Uvedené porušenie práv a povinností žalovaným vyplývajúcich z Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa, navyše v takej výraznej intenzite a závažnosti súd s poukazom na § 3 ods. 5 veta tretia zákona o ochrane spotrebiteľa považuje za dôvod na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcom, ktorí úspešnou obranou voči takýmto nedôvodným nárokom v pôvodnom konaní na súde úspešne uplatnili svoje práva.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. 09. 2016 konštatoval, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Uplatnením práva však nemožno rozumieť iba podanie žaloby spotrebiteľom, ale takýmto konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/118/2017 zo dňa 18. 04. 2018 bod 9. odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20co/280/2016 zo dňa 30. 11. 2017 bod 10. odôvodnenia).

16. Žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobo v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Tieto zákonom vyžadované osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere dodržané neboli. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie takejto zmluvy nemôže zbaviť ani poukazom na princíp neznalosť zákona neospravedlňuje a uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobcov. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch práve zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov, v rozpore so zákonom nedodrží predpísané náležitosti zmluvy spôsobujúce, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť uzavretím zmluvy, v ktorej ako protiplnenie žiada takmer 50 % poskytnutej sumy, a to bez toho, aby boli dodržané úplne základné zákonom vyžadované náležitosti pre takú zmluvu a že by pre prípad, že sa tak stane, nebol s tým uzročený. Je úplne samozrejmé predpokladať dokonalú znalosť zákona o spotrebiteľských úveroch a náležitostí zmlúv o spotrebiteľských úveroch (ktoré sú v danom zákone úplne jasne a prehľadne uvedené) u žalovaného ako profesionála, subjektu, ktorý ich poskytuje dlhodobo a vo veľkom množstve. Neobstojí tu preto ani tvrdenie žalovaného, že súdom vyhlásené neprijateľné zmluvné podmienky už neaplikuje a požaduje len zaplatenie poskytnutej sumy.

17. Primerané finančné zadosťučinenie pre spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nie je čo do výšky zákonom nijako konkrétne stanovené, klasifikované, či limitované, nie sú naň žiadne tabuľky či osobitné kritériá, základným a určujúcim kritériom v zmysle zákona je

jeho primeranosť, ktorú súd posudzuje podľa vlastnej úvahy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Pokiaľ ide o dôvodnosť poskytnutia tohto zadosťučinenia, bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, nakoľko postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Je pritom treba vychádzať z toho, že toto zadosťučinenie má niekoľko funkcií, a to satisfakčnú, sankčnú, odradzujúcu a odmeňujúcu. Pri určení jeho výšky súd musí zohľadniť viaceré relevantné okolnosti, a to napríklad či nejde v prípade postupu a konania dodávateľa o recidívu, aká bola intenzita porušenia a dôsledky konania dodávateľa, ekonomický dopad nečestného konania dodávateľa na spotrebiteľa, ako aj skutočnosť, či už napríklad nebolo poskytnuté zadosťučinenie spotrebiteľovi aj v inej podobe.

18. Žalobcovia výšku primeraného finančného zadosťučinenia odvodili od sumy, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil, čo má v tomto prípade svoju logiku, opodstatnenie a zodpovedá preventívnej a odradzujúcej funkcii primeraného finančného zadosťučinenia. Zároveň s poukazom na recidívu porušovania spotrebiteľského práva, keďže nielenže v zmluve používal neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale tiež konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a rozpor s dobrými mravmi, žiadali za neprijateľnú zmluvnú podmienku priznať sumu 600,- eur, t. j. za dve neprijateľné zmluvné podmienky spolu 1.200,- eur. Odradiť dodávateľa od recidívy môže práve jeho uvedomenie si, že čím vyššiu sumu od spotrebiteľa bude nedôvodne žiadať, tým vyššie finančné zadosťučinenie v prípade úspešného uplatnenia ochrany spotrebiteľom následne bude musieť poskytnúť, preto odradzujúci účinok vo vzťahu k tomu, aby boli dodržiavané náležitosti zmlúv a aby sa žalovaný v budúcnosti nedomáhal na spotrebiteľoch nedôvodných plnení v takej výške, je práve v takom prípade naplnený.

19. Pri sankčnej a odradzujúcej funkcii primeraného finančného zadosťučinenia v danej výške, súd zohľadnil nielen už vyššie popísanú intenzitu zásahu a porušenia zo strany žalovaného ako dodávateľa, ale aj skutočnosť, že nejde o zďaleka prvý, či ojedinelý prípad, kedy si žalovaný pri bezúročnom úvere uplatňoval od spotrebiteľa nedôvodné nároky. Na druhej strane práve na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že žalovaný už upustil od uplatňovania neprijateľných zmluvných podmienok a navyše od spotrebiteľov požaduje len zaplatenie čistej úverovej istiny. Preto súd pri prisúdení primeraného finančného zadosťučinenia a určovaní jeho výšky vzal na zreteľ aj to, že toto zadosťučinenie je v zákone zakotvené aj preto, aby prostredníctvom jeho priznania spotrebiteľovi dodávateľ bol odradený od ďalších takýchto postupov, čo sa v konaní žalovaného aj naplnilo. Je preto plne namieste sankcionovať žalovaného prostredníctvom priznania primeraného finančného zadosťučinenia žalobcom ako spotrebiteľom, avšak nie v nimi požadovanej výške.

20. A napokon čo sa týka satisfakčnej a odmeňujúcej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, niet pochýb o tom, že požadovanie nedôvodných úrokov a poplatkov zo strany žalovaného od spotrebiteľa logicky znamená obmedzenie komfortu spotrebiteľa, berie mu čas a kľud. Žalobcovia sa tu museli brániť nedôvodným nárokom, vyhľadať advokáta, ktorý ich v spore o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zastupoval, boli vystavený riziku absolútne neprimeraného peňažného plnenia. Samotné pôvodné konanie pritom trvalo od 14.10.2015, kedy bola podaná žaloba a právoplatne skončilo 16.05.2020, čo predstavuje skoro päť rokov. Okrem toho mal súd aj zo súdneho registra preukázané, že žalobcovia, či už spolu, alebo každý z nich samostatne, čerpali viacero úverov od žalovaného. Aj zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Csp/44/2020 mal súd preukázané, že sa ocitli v ťaživej finančnej situácii a oslovili žalovaného opakovane, aby získali od neho úvery a tieto splácali. Ujma im teda vznikla nielen s poskytnutím úveru na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.01.2014, kde konanie prebiehalo na tunajšom súde pod sp. zn. XC/XXX/XXXX, ale aj na základe viacerých úverov, poskytnutých im zo strany žalovaného. Bolo preto nevyhnutne potrebné prihliadnuť aj na to, že žalobcovia dobrovoľne uzatvorili so žalovaným zmluvu o úvere, hoci mali možnosť túto zmluvu nepodpísať, resp. robiť úkony k tomu, aby ochránili svoje práva, už skôr hľadať právnu pomoc tak, ako to urobili neskôr. Súd má preto za to, že sčasti aj žalobcovia zavinili uzatvorenie tejto zmluvy a tým aj vyvolávanie sporov. Toto všetko súd zohľadnil pri svojom rozhodnutí.

21. Súd má za to, že zjavným cieľom právnej úpravy inštitútu primeraného finančného zadosťučineniam je priniesť poctivosť, férovosť, transparentnosť a dodržiavanie práva do dodávateľsko- spotrebiteľských vzťahov. Dodávateľ, ktorý nič neporuší, nemusí sa obávať, že by sa nedomohol toho, na čo má sám nárok, alebo že by dokonca ešte musel plniť primerané finančné zadosťučinenie. Ak ale sám niečo poruší a vytvorí stav, že je daný základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie, tak jeho obrana je potom nerelevantná. Vzhľadom k všetkým uvedeným okolnostiam súd považuje za legitímne a spravodlivé

priznať žalobcovom primerané finančné zadosťučinenie vo výške 540,- eur, ktorá suma pozostáva zo sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 304,- eur, zo sumy 72,- eur, ktorá predstavuje 50 % zo sumy 144,- eur, ktorá bola vyčíslená ako servisný poplatok vo výške 18 % istiny (za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje poplatok vo výške 18 % istiny - 800,- eur, čo činí 144,- eur) a ktorú súd určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku a zo sumy 163,80 eur, ktorá predstavuje 50 % zo sumy 327,60 eur z druhej zmluvná podmienka v zmluve o poskytovaní domáceho servisu, ktorou bola určená za neprijateľnú. Súd nepriznal za každú neprijateľnú podmienku 600,- eur, tak ako žiadali žalobcovia, nakoľko obe zmluvné podmienky, ktoré boli v pôvodnom konaní určené za neprijateľné, boli určené sumou, a to pokiaľ išlo o servisný poplatok bolo to 18% z istiny a v prípade druhej zmluvnej podmienky bola odmena za využívanie domáceho servisu 327,60 eur (obdobne viď aj rozsudok okresného súdu T. sp. zn. XCsp/XX/XXXX zo dňa 05.01.2021).

22. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, nie je totiž vylúčené, aby výška nemateriálnej ujmy, ak jej mantinely nie sú zákonom stanovené, bola obdobná, zhodná, vyššia alebo nižšia ako ujma, ktorá oprávnenej osobe hrozila v majetkovej sfére. Podľa názoru súdu pri opodstatnených nárokoch spotrebiteľov nestačí len strohé konštatovanie súdu o porušení práv vyslovením či už bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru alebo určením neprijateľnej zmluvnej podmienky, ale je potrebné tento proces zavŕšiť priznaním aj finančnej kompenzácie odrážajúcej ujmu, ktorú spotrebiteľ utrpel pri súdnej a inej konfrontácii s dodávateľom. Súd po zvážení všetkých okolností vyhovel žalobe a I. výrokom zaviazal žalovaného na úhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 540,- eur a II. výrokom žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

23. O trovách konania súd rozhodol III. výrokom podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP).

24. Žalobcovia v základe nároku boli plne úspešní a rozhodnutie o výške nároku záviselo len od úvahy súdu, preto súd priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. Obdobne viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn.3Co/20/2017 kde pri priznaní len 50 % zo sumy požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia bola priznaná žalobcovi náhrada trov konania v rozsahu 100 % práve z dôvodu, že výška nároku závisela od úvahy súdu, čo je aj prípad aj v tejto prejednávanej veci. Súd je toho názoru, že v prípadoch, keď rozhodnutie o výške plnenia závisí len od úvahy súdu, pričom súčasne sa neuplatňuje žalobcom výška plnenia v zjavne nedôvodnej výške predstavujúcej šikanózný výkon práva, motivovanej len snahou o navýšenie trov konania a nie záujmom na spravodlivom usporiadaní veci, nemožno od žiadneho žalobcu spravodlivo očakávať aby sa presne „trafil“ do úvahy súdu, pokiaľ ide o výšku plnenia. Preto je namieste priznať plnú náhradu trov konania, ak bol žalobca v základe plne úspešný aj vtedy, ak čo do výšky bol úspešný len v časti. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Pričom tak ako tomu bolo aj v zmysle § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, tak aj v súčasnosti podľa ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta v takom prípade vypočíta a určí len z výšky súdom priznaného plnenia (zo sumy 540,- eur).

25. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.